

ANNE FRANK

HET ACHTERHUIS

In de bewerking van Ari Folman en David Polonsky

De personages in Het Achterhuis, met hun werkelijke namen

De familie Frank

Anne Frank

Margot Frank
- Annes zus
(drie jaar ouder)

Otto Frank
(‘Pim’)
- Annes vader

Edith Frank
- Annes moeder

De andere bewoners

Peter van Daan
= Peter van Pels

Auguste van Daan
(‘Madame’)
= Augusta van Pels
- Peters moeder

Hermann van Daan
= Hermann van Pels
- Peters vader

Albert Dussel
= Fritz Pfeffer
(de tandarts)

De helpers

Jo Kleiman
- boekhouder bij
Opekta en Pectacon,
de firma’s van
Otto Frank

Victor Kugler
- werknemer bij
Opekta

Bep Voskuijl
- secretaresse bij
Opekta en dochter
van werknemer
Johan Voskuijl

Miep Gies
- secretaresse
van Otto Frank

Jan Gies
- man van Miep

Johan Voskuijl
- vader van Bep en
magazijnbeheerder
bij Opekta

Niemand zal het begrijpen, maar als dertienjarige voel ik me helemaal alleen op de wereld.

Ik heb lieve ouders, en een zus van zestien jaar.

WAAR WACHT JE OP, ANNE? KOM JE CADEAUTJES UITPAKKEN!

Hanneli en Jacqueline tellen als mijn beste vriendinnen, maar een échte vriendin heb ik nooit gehad.

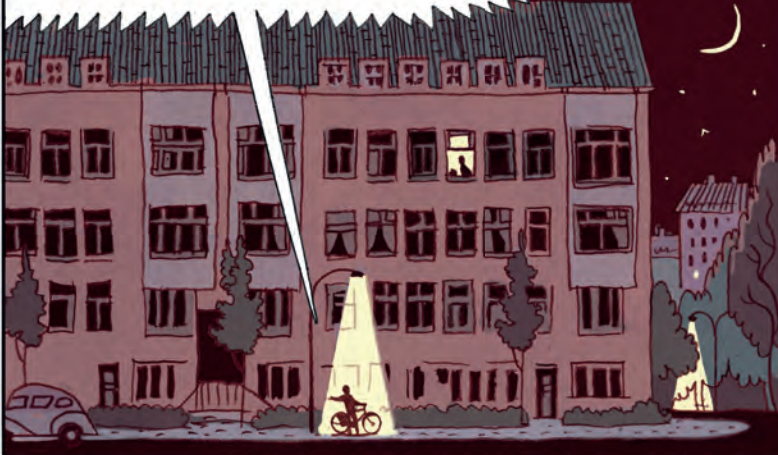

ZE STAAT WEL GRAAG IN HET MIDDELPUNT VAN DE BELANGSTELLING, HÉ?

Ik heb een stoet aanbidders, die hun ogen niet van me af kunnen houden.

ANNE! KOM NAAR BENEDEN! IK KAN NIET ZONDER JE!

ROB! GA NAAR HUIS OF IK BEL DE POLITIE!

Ik kan met geen van m'n kennisjes iets anders doen dan pret maken. Ik kan er nooit toe komen eens over iets anders dan over de alledaagse dingen te spreken.

Het lukt me niet om wat intiemer te worden. Daarom...

Zodra ik jou tussen mijn cadeautjes zag liggen...

Wist ik dat je iets bijzonders was!

Jij zult de échte vriendin worden die ik nooit heb gehad...

...en die vriendin heet Kitty.

Lieve Kitty, ik zal, hoop ik, aan jou alles kunnen toevertrouwen, zoals ik het nog aan niemand gekund heb. En ik hoop dat je een grote steun voor me zult zijn.

Ik zal mijn leven kort samenvatten. Mijn ouders trouwden in Duitsland, in 1925. Het was geen liefde op het eerste gezicht...

Mijn zus Margot werd in 1926 geboren.

Drie jaar later volgde ik: Annelies Marie Frank.

Maar toen kwamen de nazi's, en zij bestempelden ons, joden, als anders.

BEHANDELT DEZE DIERENARTS ALLEEN JOODSE DIEREN?

NEE... MAAR HIJ WORDT WEL ALS EEN DIER BEHANDELD ALLEEN OMDAT HIJ JOODS IS...

Toen de nazi's aan de macht kwamen, wilden ze alle joden uit de Duitse samenleving bannen. Ook al maakten de joden minder dan 1 procent van de samenleving uit, toch geloofden de nazi's dat wij de wortel van al het kwaad waren.

AL MIJN JOODSE VRIENDEN IN OVERHEIDSDIENST ZIJN ONTSLAGEN EN HET ZAL ALLEEN MAAR ERGER WORDEN. HET IS TIJD OM TE VERHUZEN.

Vader vertrok in 1933 naar Amsterdam, omdat hij dacht dat Holland veilig was voor joden. Hij werd directeur van Opekta, een bedrijf voor jambereiding.

Moeder en Margot volgden een tijdje later, terwijl ik bij grootmoeder in Duitsland bleef.

Op Margots achtste verjaardag kwam ik als haar verjaardagscadeau naar Holland. Onze familie was weer samen.

Het leven in Holland was prachtig! We hadden zo veel vrijheid! We gingen vaak schaatsen, en zelfs op skivakantie in de Zwitserse Alpen.

De akelige voortekenen van wat er zou gebeuren, bracht oom Uli mee uit Hamburg.

Hij was gevlucht uit Duitsland en vertelde hoe verschrikkelijk het leven voor joden daar was geworden.

Nazi's staken synagogen en joodse winkels in brand, en gooiden ruiten in.

Ze verbrandden ook boeken over joodse cultuur of van joodse schrijvers.

Joden sloegen op de vlucht, en zochten een veilig heenkomen.

ER GAAN GERUCHTEN OVER EEN WERKKAMP IN DACHAU, WAAR DE NAZI'S IEDEREEN HEEN STUREN DIE NIET 'DUITS GENOEG' IS.

IK KAN HET ME ALLEEN
MAAR VOORSTELLEN...

Lieve Kitty, wie had kunnen denken dat, nadat we de Duitse ellende waren ontvlucht, de nazi's Nederland zouden binnenvallen en alles opnieuw zou beginnen...

JODEN - UIT HET WATER KOMEN!!

ERUIT!!

WAAROM...?

OMDAT ZE DENKEN DAT JODEN
HET WATER VERVUILEN MET
GEVAARLIJKE BACTERIËN.

Weet je, Kitty, joden mogen niet meer met de tram, laat staan met de auto.

GELUKKIG MOGEN WE NOG WEL FIETSEN.

Twee weken later... ook niet meer fietsen.

DUS NU MOGEN WE NIET MEER NAAR HET PARK, EN ZELFS NIET MEER 'S AVONDS OVER STRAAT.

EN WE MOGEN NIET OP BEZOEK BIJ CHRISTELIJKE VRIENDEN...

GELUKKIG HEEFT DE MAAN GEEN RELIGIE...

IK MOET NAAR HET TOILET.

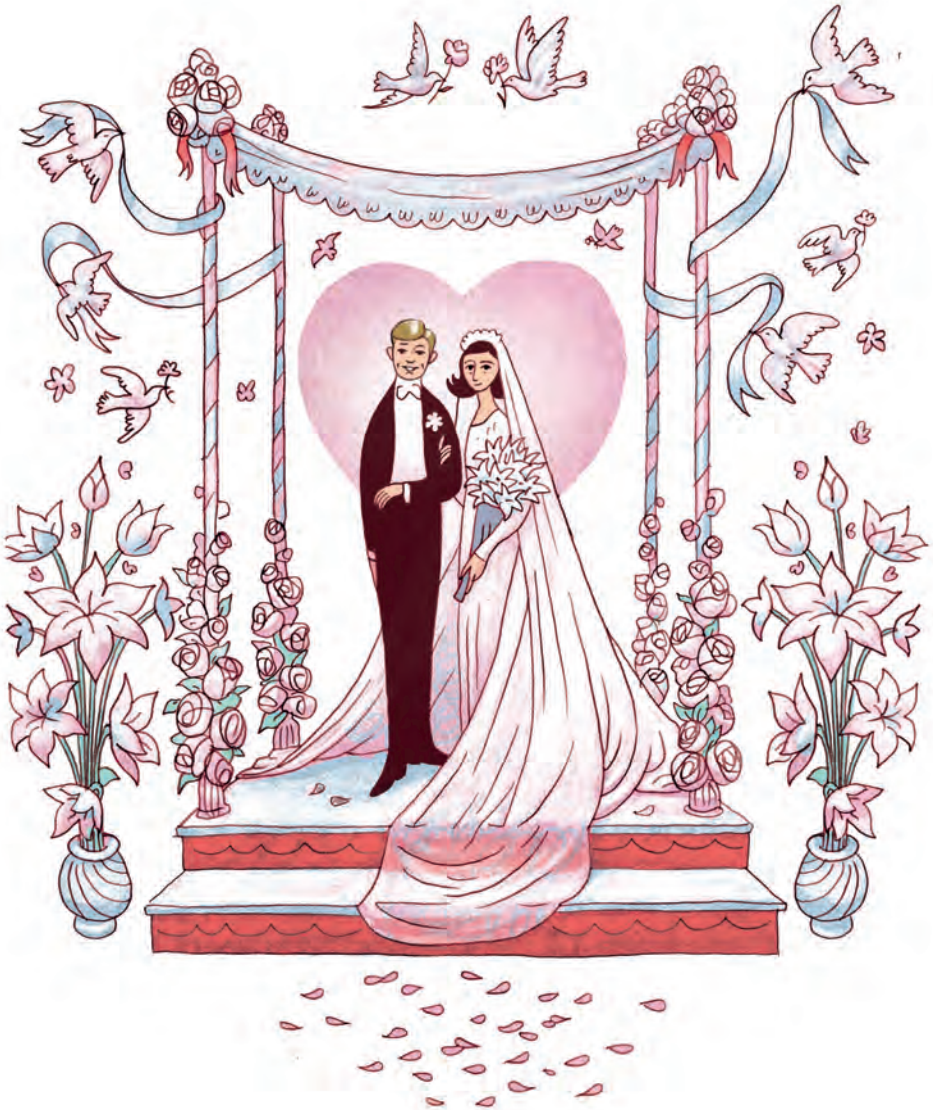

IK OOK, MAAR MET AL DIE REGELS WEET IK NIET OF DAT WEL MAG...

Woensdag, 24 juni-woensdag, 1 juli 1942

Lieve Kitty,

Moeder wil nog altijd weten met wie ik later zou willen trouwen. Maar ik denk dat zij nooit raadt dat het Peter is, omdat ik het hun zonder blikken of blozen uit hun hoofd praat. Ik houd van Peter - die ik Petel noem - zoals ik nog nooit van iemand gehouden heb. En ik houd mijzelf altijd voor dat Peter alleen maar om zijn gevoelens te verbergen met al die meisjes loopt.

Lieve Kitty,

Het is smoorheet, iedereen puft en bakt. In die hitte moet ik alles aflopen. Nu zie ik pas hoe fijn een tram toch is, maar dat genot is voor ons joden niet langer weggelegd. Voor ons is de benenwagen goed genoeg. Gelukkig zijn er nog goede mensen: de veerman aan de Jozef Israëlskade nam ons dadelijk mee toen we om overzetting vroegen. Aan de Hollanders ligt het heus niet dat wij joden het zo ellendig hebben.

Lieve Kitty, het is maar een paar dagen geleden dat we elkaar spraken, maar er is veel veranderd.

Gisterochtend is me wat leuks overkomen. Ik kwam langs de rijwielstalling, toen iemand me riep.

IK BEN HELLO, KEN JE ME NOG? IK BEN WILMA'S ACHTERNEEF.

O, JA...

MAG IK JE NAAR SCHOOL BRENGEN?

Het leek wel alsof hij me had staan opwachten.

Vanaf die dag wachtte hij me elke ochtend op.

Je kunt aan alles merken dat Hello nu verliefd op mij is. En iedereen praat erover.

HIJ ZOU HAAR OOM KUNNEN ZIJN!

HEEFT HIJ GEEN VRIENDIN?

HIJ IS ZO SAAI! HOE HOU JE HET UIT?

PRAAT JE WEER OVER JONGENS, ANNE?

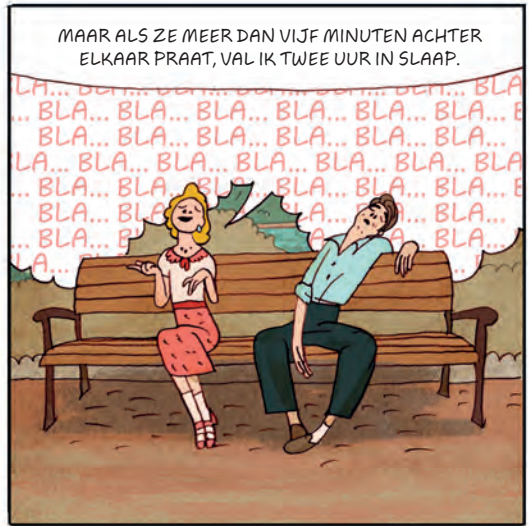
IK VIND HEM WEL LIEF. HEEL BELEEFD, NETJES, KNAF.

MAAKT NIET UIT, IK WORD TOCH NOOIT VERLIEFD OP HEM.

NOU, IK VIND HEM LEUK. EN IK HOEF ME GEEN ZORGEN MEER TE MAKEN ALS JE ALLEEN OVER STRAAT MOET, NU HELLO ALTIJD MET JE MEELOOPT.

Meneer Kleiman en meneer Kugler hebben vaders bedrijf overgenomen.

Lieve Kitty, vanaf zondagmorgen tot nu lijkt een afstand van jaren. Er is zoveel gebeurd. Zondagmiddag kwam ik terug van een wandeling met Hello, toen ik Margot en moeder zittend op de bank aantrof. Margot huilde en moeder had een arm om haar heen geslagen. Normaal doet ze dat nooit.

Margot en ik begonnen meteen onze waardevolste spullen in een tas te pakken. Hoe moet je kiezen wat je meeneemt als je gaat schuilen! Het was haast onmogelijk.

Ik stopte de gekste onzin in de tas, maar ik heb er geen spijt van. Ik geef meer om herinneringen dan om jurken.

DENK JE NIET DAT JE WAT NUTTIGS MOET INPAKKEN?

NUTTIG?! WANNEER HEEFT IETS NUTTIGS IEMAND OOIIT GELUKKIG GEMAAKT?

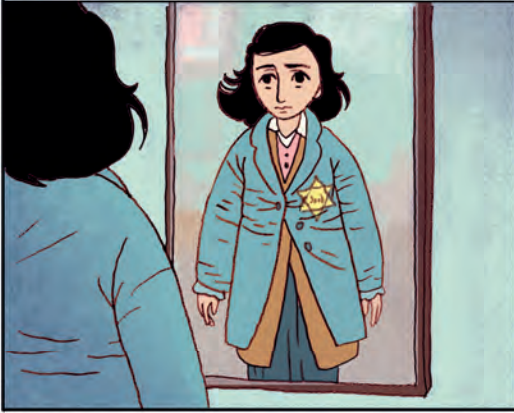
Rond middernacht kwamen Miep en Jan Gies van vaders bedrijf. Ze namen onze spullen mee naar de onbekende schuilplek.

LIEVE MOORTJE, IK KAN NIET GELOVEN DAT DIT DE LAATSTE KEER IS DAT WE SAMEN KUNNEN KNUFFELN.

Moeder wakte ons om halfzes in de ochtend. We kleedden ons alle vier zo dik aan, alsof we in een ijskast zouden moeten overnachten!

WEET JE, ANNE, MISSCHIEN HAD JE TOCH GELIJK OVER HERINNERINGEN MEENEMEN...

Het moest eruitzien alsof we halsoverkop vertrokken waren. Vader liet een briefje achter voor de burens waarin stond dat we naar Zwitserland waren gevlucht.

Ik was doodsbang. De mensen op straat keken ons duidelijk medelijdend na.

